

STOCKHOLMS KATOLSKA STIFT
DIOECESIS HOLMIENSIS

FÖRSLAG UR SYNODMATERIALET OM ATT LEVA TRON I VARDAGEN SOM KATOLSK MINORITET

ATT LEVA TRON I VARDAGEN

1. Kyrkan måste engagera sig i hur viktigt det är att vi som är föräldrar får ge vår tro till våra barn. Vi måste göra vår röst hörd inom politiken, påverka och skapa fördjupad diskussion t ex kring barnkonventionens formuleringar å ena sidan och föräldrars rätt att förmedla sin tro å den andra.
2. Jag får ibland intrycket att många i våra församlingar anser att en god katolik är en som är så aktiv det bara går i just församlingslivet; kurser, föredrag, församlingsaktiviteter av alla de slag. Vad som behövs är kanske en större betoning på att vi som katoliker ska leva vår tro i världen, i den kontext vi befinner oss i även utanför kyrkans väggar och aktiviteter. Att stödja katoliker till att leva sin tro på arbetsplatsen, i skolan, på universitetet, i kollektivtrafiken, i shoppinggallerior, gym och alla de platser där vi naturligt befinner oss kan vara viktigare än att ordna ännu en kurs eller församlingsafton.. Och vi måste bort från konsumtionstänkandet. Präster/systrar/anställda är inte producenter eller underhållare för oss lekmän som kommer till kyrkan.
3. En viktig balansgång för att förhindra aborter i katolska kyrkans församlingar, är att katolska familjer inte tänker på "släktens heder" utan vågar välkomna ett barn hos en ogift tonårsmamma (naturligtvis utan att fördenskull uppmuntra till utomäktenskapligt sex). Här behövs dels undervisning från biskoparna till församlingarna om att även slakten har ett ansvar att stötta ogifta i att behålla ett oväntat barn för att rädda liv, dels skulle det vara fantastiskt om varje katolsk församling hade en kontaktansvarig stöttande person för dem som är oplanerat gravida.
4. Det är viktigt att leva tillsammans med människor utan att förlora sin identitet som katolik och lekman eller som katolik och präst/ordensvidg.
5. Det vore bra att publicera Codex Iuris Canonici på svenska, i synnerhet avsnitten om Kyrkans hierarki och de kristtrognas rättigheter och skyldigheter som vägledning för umgänget i Kyrkan.
6. När det gäller abort, hbtq, sexualetik och genusfrågor har vi allt väsentligt gemensamt med judar och muslimer. I dessa frågor skulle jag önska ett samarbete på riksnivå, för att mota bort RFSU från alla skolor och att lobba för att det blir lag på att religionsfriheten inte kränks i skolans undervisning på de områdena.
7. Kan man skapa nätverk för dem som är politiskt engagerade, oavsett vilket parti det handlar om? Kan man skapa nätverk för olika yrkesgrupper som behöver stöd och tankeutbyte (exempelvis vårdpersonal, lärare, socialarbetare)?
8. Finns det utrymme för ungdomar att ställa frågor och utmana? Kan det bildas en chattgrupp e.d? Ett gott initiativ har tagits bland judiska ungdomar (#stoltjude). Där berättar ungdomar på ett fritt sätt om sina liv och där mångfalden blir tydlig. Skulle det kunna vara något för katolska ungdomar?
9. När vi talar med sköra människor, t ex utstötta, är det särskilt viktigt att se saker och ting ur den andres perspektiv och lyssna på människors levda erfarenheter. Vi måste alltid göra det glasklart att vi älskar och välkomnar alla människor.
10. Var och vart rör sig den Helige Ande? Lyssnandet på medmänniskan i syfte att förstå dennes situation och kunna hjälpa honom/henne att finna sin kallelse är en viktig del i förståelsen för den Helige Andes verk.
11. Ur samhällets perspektiv kanske vi kan se hur vi kan hjälpa medmänniskor i form av samtal med behövande. Det finns ute personer som behöver någon att prata med, ge möjlighet till möten till grupper som känner sig utanför, liksom anonyma alkoholister, de svåra sjuka; ordna med lunch till de som kanske inte kan få mat eller kanske ordna med "julpåse" inför jul med mat, kläder, julklappar till barn.
12. Det saknas fora för öppna samspråk och en välkomnande inställning till marginalerna. Vi är många som behöver hjälp med att få ihop kyrkans traditionella element med egna personliga erfarenheter och egen religiös strävan.

STOCKHOLMS KATOLSKA STIFT
DIOECESIS HOLMIENSIS

13. Pastoral verksamheter som riktar sig särskilt mot omgifta och personer med icke-heterosexuell läggning är mycket efterfrågade.
14. Kyrkans lära kring sexualitet och familjesyn måste kommuniceras på ett öppet och inlyssnande sätt. Inte okritiskt låta präster och andra i kyrkans ledning bestämma allt – en dialog med lekmännen måste finnas.
15. Vi borde ge stöd av olika slag (t.ex. ekonomisk) till de som jobbar med socialt karitativt arbete i samhället, och till de som arbetar med politiska frågor utifrån en kristen värdegrund.
16. Önskvärt vore ett starkare gemensamt engagemang på det etiska planet: livets okränkbara värdighet, miljö.
17. Vi kan ge människor som är engagerade i samhällslivet stöd genom att bland annat engagera oss i grupper som Caritas eller "Ja till Livet", försöka påverka ideologier som står i strid med det kristna budskapet, och genom att ge stöd till forskare exempelvis Erwin Bischofsbergers Fond, som är sakkunniga inom området.
18. Stötta de medlemmar som är engagerade i samhällslivet och som i sina arbeten möter utmaningar från det sekulära samhället.
19. I vår församling finns exempelvis en aktiv katolsk läkarförening där det bl.a. anordnades en föreläsning från Respekt. Genom vår tro och katolska övertygelse stöttar församlingen i detta fallet läkarna. Man skulle på likartat sätt kunna stötta även andra grupper.
20. Det är viktigt att kyrkan centralt stöttar enskilda individer som i sina arbeten möter utmaningar från det sekulära samhället, t.ex. gynekologer, läkare och barnmorskor. På stiftsnivå måste kyrkan vara aktiv i sådana debattfrågor och vara tydlig med vad som är den katolska linjen.
21. Det katoliker gör i samhället tas ibland upp på församlingskvällar etc, men kunde ibland få komma till uttryck inom våra stiftsorgan, som kan kännas som öar utan ångbåtsbrygga (tilläggsplats). Mellan stiftsorganen kunde utbyte och samtal organiseras.

RELATIONERNA MED DET OMGIVANDE SAMHÄLLET

22. Vi behöver fler som är medietränade och vågar träda fram i medier, både lekmän och präster/systrar. Ibland verkar vissa medieredaktioner ha ett namn på en katolik som sedan får möjlighet att framträda gång efter gång. Här behöver Kyrkan ta ansvar och själv lyfta fram vikten av medieträning och möjlighet att fördjupa den egna tron så att det blir bra samtal/framträdande i medierna. Kanske nyanlända präster/systrar (men också lekmän) kan ges en möjlighet att orientera sig i det svenska medielandskapet. Okunskap leder ofta till rädsla och en attityd av att medierna alltid ljuger. Jag önskar att man kunde utnyttja sociala medier i högre utsträckning.
23. De ansvariga kan behöva lära sig mer om hur de ska framföra sina budskap, men även se hur de landar. Jag kan varmt rekommendera den pedagogik som används bland annat inom folkhögskolans värld.
24. Ett organ som Justitia et Pax skulle kunna ha en stor roll i samhällsdebatten, men då måste de som finns där vara personer med trovärdighet som är utåtriktade och som är verkligen kunniga om media, politik och Kyrkans sociallära, har konkret erfarenhet av samhällsarbete och som inte sitter fast i 1960- och 70-talens idéer. Idag har ingen vanlig svensk hört talas om Justitia et Pax. Det har att göra med vilka som suttit där.
25. Internt i stiftet behövs en gemensam plattform för sansade samtal och ett gediget tanke- och kunskapsutbyte där det är högt i tak, men där redaktionell moderation kan ta bort pajkastning, rena personangrepp eller svinhugg och rent heretiska infall. Kanske genom en utveckling av Katolskt Magasins nätupplaga. Det är inte bra för lyssnandet om röster bara kommer fram i privata ekokammare för likasinnade. Det behövs en plattform gemensam för katolikerna där tankar kan mötas och utbytas. Det är helt avgörande om man vill ha en ständigt "synodal" lokalkyrka. Temakvällar i församlingarna med samtal kring liturgin, ekumeniken, politiken, missionen etc över ost och vin kan vara en bra idé.
26. Man kan överväga om det inte behövs en officiell föreningsdemokratisk organisation för katolskt civilsamhälleligt agerande visavi den svenska staten vari lekfolket inte uppträder som representanter för Kyrkan utan som *katolska medborgare* med fokus på frågor som rätten att utöva sin kristna tro, försvara äktenskapet mellan man och kvinna, skydda föräldrars rättigheter att uppfostra och vägleda sina barn, stå upp för den

STOCKHOLMS KATOLSKA STIFT
DIOECESIS HOLMIENSIS

naturliga morallagen etc. Söka status som erkänd nationell minoritet. Ett "Riksförbundet Sveriges katoliker". Kunde också vara en bra utbildningsorganisation för samhällsengagerade katoliker. Detta vore rätt plats för lekfolkets primära medansvarighet.